

Galeria de pe scară

BIANCA OSNAGA

ELISABETA COŞMELEAȚĂ

Imperiul Naturii

A treia expoziție a artistei în spațiul Galeriei de pe scară a bibliotecii județene a adus din teritoriul artei toate semnele posibile ale armoniei cromatice și ale plasticității decupajelor picturale. Peisajul, natura statică, spațiul urban s-au asociat în a „descrie” un continent sufletesc de o bogătie copleșitoare de nuanțe. Totul se bazează pe observația directă, pe asocierea ei cu trăirea și cu devotamentul față de tot ce are o legătură fermă cu amintirea, cu recuperarea unor imagini din călătoriile făcute altădată și unde sufletul s-a simțit rechemat.

Dincolo de substratul ei afectiv, emoțional, pictura Elisabetei Coșmeleață vine cu toate resursele științei și intuiției artei vizuale. Compoziții pline de energie, configurații cuceritor de plastice, dar nu pitorești în sens dulceag, alături de game cromatice într-o vastă metaforă a spațiului și o vigoare a stilizării ce poate fi pusă pe seama unor resurse ținând de inefabil, de impalpabil și indefinibil talent ce poate transfigura forme și atmosferă spațială. Sugestivitatea, redimensionarea lumii, absorbția în eterul figurării artistice, gradarea și disoluția obiectelor aduse la stadiul de peisaj ideal – fără a pierde din „realitate”, dar câștigând în fascinație – toate acestea sunt câteva atrbute ale artei Elisabetei Coșmeleață. Un amplu poem al culorilor și formelor, al bucuriei admirative în fața cadrului vizual, pe care îl reconstituie adesea din amintire, dintr-o imagine remanentă, încărcată afectiv.

Indiferent de anotimp, toate aceste „rame” cu semnătura sufletească, stau sub tentația reducerii detaliului, a filtrării cromatice, a accentelor discret plasate drept chei de „lectură”. Un mugur de floare suspendat deasupra buchetului, o ramură desenată ca o hieroglie deasupra unui abur de nor, un drum aruncat spre zare ca o invitație la amintire și meditație... Fluiditatea desenului și a culorilor ține de o preferință declarată pentru elaborare: niciodată culoarea crudă, niciodată linia fermă, niciodată conturul prealabil. Artista aşază culoarea în nuanțe de trecere, perfect dozate, în ritmuri dictate de „legile” artei academice. De aici, orientată spre viziunea „impressionistă”, artista se exprimă într-o dispoziție afectivă pe care conștiința efectului metaoric o determină fără gres: nu perfecțiunea și apogeul înfloririi atrage privirea sa, ci, dim-

potrivă, imperfecțiunea asigură farmecul unei naturi care-și dezvăluie multiple fațete – anotimpuri, diversitatea reliefului, a vegetației, a locurilor atinse de prezența omului. În acest teritoriu se împlineste voluptatea artistei și sensibilitatea ei.

Născută în 1938 la Cluj-Napoca, Elisabeta Coșmeleață este absolventă a Institutului Medico-Farmaceutic din Târgu-Mureș, promoția 1961. Membră a Asociației Artiștilor Plastici Amatori din 1979, ea s-a format sub influența graficianului Béla Klement și a pictorului Vergiliu Vasincă. Autodidactă, și-a creat un stil propriu în reprezentarea florilor și a peisajelor. Nu a ocolit portretul și natura statică.

Expozițiile sale personale de la Brașov – la sediul Asociației Artiștilor Plastici Amatori (1983, 1988), la Teatrul de Păpuși „Arlechino“ (1988), la Simpozionul *Medicina și arta* (1988), în Aula Universității „Transilvania“ (2006), la Biblioteca Județeană „George Barițiu“ (2006), în Germania (2008, 2009), dar și în Anglia, Germania, Ungaria (între 1992 și 1994) s-au adăugat celor de grup, începând din 1982, în Brașov – la Muzeul de Artă, în saloanele de primăvară, vară, toamnă la Pitești, București, Făgăraș, Sfântul Gheorghe, Covasna.

Lucrări ale sale se află în colecții particulare în țară și în străinătate: Australia, Canada, S.U.A., Israel, Franța, Danoarea, Germania, Austria, Ungaria, Anglia, Italia, Olanda, Elveția, Rusia.

